

[...]

32.153/II/PF

1

[...]

Ter zitting van 11 mei 2000, hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht van een Franstalige inwoner van Voeren die van de Dienst Kijk- en Luistergeld van de Vlaamse Gemeenschap een Nederlandstalige factuur heeft ontvangen.

*

* *

De betrokkene had reeds een gelijkaardige klacht ingediend betreffende een factuur van 1999, waarover de VCT zich had uitgesproken in haar advies 31.101 van 7 oktober 1999, dat hierbij wordt gevoegd als bijlage.

De VCT had daarbij geoordeeld dat een heffingsbiljet een betrekking tussen een openbare dienst en een particulier is, en dat, conform artikel 12, 3^e lid, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), waarnaar wordt verwezen door artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

De Dienst Kijk- en Luistergeld dient derhalve de regels toe te passen die van toepassing zijn in de taalgrensgemeenten.

In het huidige geval was de taalaanhorigheid van de betrokkene, gelet op het voornoemde advies van de VCT, de Dienst Kijk- en Luistergeld zeker bekend.

Derhalve had die betrokkene het heffingsbericht voor het jaar 2000 in het Frans moeten ontvangen.

De VCT bevestigt haar vorige advies en acht, met vier stemmen en een onthouding van de Nederlandse afdeling en drie stemmen van de Franse afdeling, de klacht ontvankelijk en gegrond.